

3 ŠLA NANYNKA DO ZELÍ

Dílčí cíl pro učitelku: psychomotorický – rozvinout u dětí dovednost rytmizace a improvizace.

Činnost z hlediska učitelky: přímá pedagogická činnost s třídou dětí v průběhu dne podle připravené části edukačního projektu v budově MŠ s převahou nonverbální komunikace zaměřené na rozvoj hudebních a pohybových schopností.

Dílčí cíl pro dítě: seznámit se s lidovou písní a tancem *Šla Nanyňka do zelí*.

Činnost z hlediska dítěte: didakticky zacílená činnost převážně hudebního charakteru.

Úkoly pro dítě:

- vytleskej v rytmu názvy zeleniny – hra na řetízek, jedno dítě mluví, ostatní opakují,
- zahraj si s námi hru *Na semínko*,
- zkus se naučit nový taneček.

Předpokládané materiálně didaktické prostředky:

- orfy,
- klavír,
- notový záznam (příloha č. 6).

Postup realizace dílčí aktivity: nejprve zrealizujeme rytmickou hru *Na řetízek*, poté si zkusíme vzpomenou, jak babička sadila zeleninu. Nejdříve zasadila do země semínko – my si na to zahrajeme (dramatická činnost), začarujeme se a budou z nás semínka, ze kterých vyroste jiná zelenina. Čarujeme „Čáry, máry kamínka, ať jsou z dětí semínka.“ – děti se promění v semínka a „zasadí se“ do země. Na zvukový signál (triangl), který znázorňuje sluneční paprsek, nebo chrastítko, znázorňující déšť, vždy kousek povyrostou, až z nich nakonec dozraje celý kousek zeleniny. Následuje popis na téma: *Co jsem?*

V pohádce *O Brambůrkovi* vystupovala babička a ta měla vnučku Nanyňku. O té Nanynce si zpívala hezkou písničku – následuje poslech písně zpívané učitelkou a poté vysvětlení některých pojmů, které děti nemusí chápat, jako je Nanyňka, lupení, vojna, truc.

Po zpěvu písně si děti nacvičí taneček ve dvojicích, kdy musí dbát na správnou rytmizaci.

V závěru všech činností se pak mohou vrhnout do vybarvování obrázků (příloha č. 7).

Šla Nanyňka do zelí neboli Strašák

Písničku o nebohé Nanynce, na kterou přišel Pepíček a rozšlapal jí košíček, v sobě nese motivy dupání, tleskání a hrození. Tento taneček z Bydžovska přejal taneční mistr Karel Link pod patronací Jana Nerudy a Bedřicha Smetany do České besedy.

Než se dáme do zpěvu a do tance, můžeme s dětmi pohovořit o obsahu písně, například o vojně, nebo upozornit na rozdíl mezi obecnou češtinou a nářečím.

Výchozí pozice: dvojice se rozestaví po kruhu (levým bokem ke středu), drží se za ruce křížem vpředu (viz obr.). 1.–8. takt: taneční pochod vpřed po kruhu, vykročí LN, v posledním taktu přisun LN k PN s obratem partnerů čelem k sobě, ruce pustit; 9.–10. takt: v 10. taktu 3× zadupat; 11.–12. takt: ve 12. taktu 3× zatlaskat; 13.–14. takt: 3× zahrozit pravou rukou, 3× zahrozit levou rukou; 15.–16. takt: čtyřmi kroky se každý zatočí na místě doprava, vykročí PN. Celé se opakuje.

Dospělí tančí v 1.–8. taktu točenou polku v zavřeném držení. Pro děti se lépe hodí chůze nebo přeměnný krok vpřed v držení vedle sebe. Zkřížené ruce nesmí pasivně viset dolů, ale nadnášet se před tělem, vnitřní paže protažené, vnější lokty pokrčené stranou.

Nejdříve se naučíme píseň, potom vestoje druhou část (11.–16. takt), pak již v kruhu a ve dvojicích část první, nakonec spojíme. V dalších lekcích střídáme partnery.

*Text: Eva Kröschlová
Notový záznam: Josef Krčček
Ilustrace: Patricie Koubská*

Příloha č. 7 - Omalovánka s Nanynkou